

Папж-тѣ да посвети Методиа въ Архиепископъ Панонски, и желаніе-то му быде испълнено. Това обстоятелство раздразни по вече неприятели-ты, клеветницы-ты Методиевы, нѣмско-то духовенство; тии са зехъ съ по голѣмо ожесточение да го прѣслѣдважтъ, додѣ сполучихъ да въоражжатъ противъ него Германский-тѣ Императоръ и Моравскій-тѣ Кназъ Сватоплька. Работа-та достигнала до тамъ, щото Методий былъ пратенъ въ заточеніе, дѣто ю прѣминжалъ тѣкмо двѣ и половинѣ години, до кога-то Папа Йоанъ VII (874 г.) го освободилъ и му възвръналъ власть-тѣ Архиепископскѧ. Скоро слѣдѣ това Моравски-ти Славене сѫ обрѣнѣли съ молбѫ къмъ Папж-тѣ, за да имъ прати Архиепископъ Методиа. Методий былъ обявенъ Архиепископъ на Моравско-то Господарство, нѣ нѣ длѣго врѣме сѫ го оставили и тукъ миренъ нѣмски-ти калугери; тий успѣли още веднѣшь да го оклеветаютъ и очернѣютъ като отетжникъ отъ вѣрж-тѣ и пр., и той былъ за вторы пътъ повыканъ въ Римъ (879 г.). Завистници-ти и зломысленици-ти Методиеви тѣржествували: тий были увѣрени, че Моравия ще бѫде тѣхна, нѣ Методий излѣзва въ 'сичко правъ и са врѣща въ Моравиѣ, упълномощенъ отъ Патж-тѣ връху 'сичкѣ-тѣ Моравскѣ Църкви. При 'сичко това развратени-ти, безнѣравственни-ти и завистливи-ти, изобрѣрателни-ти и своекорыстни-ти калугѣри не губѣли надѣжбѫ, непрѣставали отъ да измисловатъ и прѣсвѣтъ лѣжѣвни слухове за Св. Методиа, нѣ всичко было напраздно. Тии употребили и послѣдни-тѣ си хитростъ: да въоражжатъ Сватоплька противъ Методиа. Съ тѣжъ цѣль тии наченѣли още по вече да лѣстятъ на страсти-тѣ и слабости-тѣ Светопльковы, тогасъ кога-то Методий апостолски го обличавалъ въ тѣхъ: тѣ обличеніа Методиеви хванѣли да ставятъ тежки за Моравскій-тѣ Госпедакъ и той явно вече починалъ да показва нерасположеніе къмъ